

Mauri Åström

MILLOIN OLET TULLUT USKON JA OLIKO HELPPOA TULLA USKOVAISEKSI?

Sain antaa elämäni Jeesukselle vuonna 1975, toisena pääsiäispäivänä. Ei ollut helppo tulla uskoon, vaikka asia sinänsä on helppo. Jumalan kutsui yhdellä lauseella - Uudeksi minä teen kaiken (Ilm kirja 21; 6). Olin pääsiäisajan tilaisuudessa sukulaisten kanssa ja julistaja piti Raamattutuntia ja puheessaan hän sanoi tuon Raamatun kohdan ja se kosketti minua. Koin sen Jumalan rakkauden kutsuna. Kutsussa ei ollut mitään pakottavaa tai pelottavaa, mutta itse koin pelottavana vastata kutsuun. Jumalan rakkaus veti puoleensa – ihmettelin, voiko se olla niin helppoa. Luin tuona pääsiäisen aikana myös Raamattua ja sieltäkin tuli esiin se, että pitäisi tehdä ratkaisu. Kutsu oli kokonaisvaltainen. Toisena pääsiäispäivänä menin tilaisuuteen ihan yksin. Kun ihmisiä kutsuttiin esille, en pystynyt menemään sinne, vaan lähdin pois naulakolle. Jumala jatkoi rakkauden kutsuaan. Eteisessä huusin äänettömästi Jumalan puoleen sydämestäni – Jumala, haluaisin antaa elämäni Jeesukselle, mutta pelkään.

Minä olen pelkuri. Jumala tarttui silloin minuun. Minua kuljettiin, vietiin pääsaliin ja vasta puolesta välissä käytävää matkalla salin etuosaan havaitsin, mitä olin tekemässä. Matkalla mietin, mitä sanon. Yritin väistää tilanteen ja päätin sanoa, että puhe oli hyvä. Kun pääsin sinne etuosaan, Jumala teki minut mykäksi. Aikani viittoilin ja viimein minulta kysyttiin, haluanko antaa elämäni Jeesukselle. Lysähdin polvilleni, rukoilin syntisen rukouksen saarnamiehen perässä ja sain synnin päästön. Painolasti vietiin pois. Minulla alkoi jo silloin itku ja nauru herätys – en hävennyt kotimatalla bussissa. Moni asia muuttui heti - täyskäänös tapahtui elämässäni.

KUINKA PIAN USKOONTULON JÄLKEEN JUMALA PUHUI SINULLE PALVELUSTEHTÄVÄSTÄ?

Ei siihen varmaan kauan mennyt, kun tuli ajatus, että tekisin Jumalalle jotain. Ajatus vaan vahvistui. Aluksi en juuri uskaltanut edes työkavereille kertoa elämänmuutoksestani, mutta eräälle vanhemmalle naishenkilölle työpaikalla kerroin ja hän kertoi muille. Työkavereilta tuli paljon kysymyksiä uskoontulosta jolloin sain kertoa, mitä minulle oli tapahtunut. Seurakunnan pastori alkoi viedä minua etelä-Suomessa eri paikkoihin kertomaan tarinaani. Ihmettelin, miksi hän näin teki, mutta sitten ymmärsin, mihin Jumala oli minua kutsumassa. Pian Herra sai kastaa minut Pyhällä Hengellä ja tulella, niin että puhuin uusin kielin. Pyhällä Hengellä täytyminen tapahtui teetupaillan rukoushetkessä rukoushuoneen parvella. Pastori kertoi etukäteen, mitä voi tapahtua. Ensin tukahdutin sanat, jotka tulivat mieleeni, mutta sitten kun sanoin ensimmäisen sanan, niin vieraat sanat ryöppysivät ulos suustani. Syntyi melkoinen meteli – kellarikerrokseenkin meteli kuului ja sieltä tultiin katsomaan, mitä tapahtuu. Tämän jälkeen useasti Jeesus täytti uudestaan ja uudestaan Pyhällä Hengellä ja iloa oli useimmiten mukana (Rm.14:17b..Jumalan valtakunta on vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä). Samoihin aikoihin Jeesus puhui työpaikalla kaksi kertaa kävellessäni portaissa – toisen kerran kun menin ylöspäin ja taas uudestaan alaspäin mennessäni. Puhe oli erilainen kuin itse pelastuskutsussa. Puhe ei tullut pelkästään sisimpääni vaan korviin ja koko olemukseeni. Se kaikui läpi olemukseni. Ääni oli täynnä valtasuuruutta ja rakkautta. Lamaannuin - askelkin jäi kesken. Jumala sanoi - Mene ja myy kaikki mitä sinulla on ja seuraa minua. Mietin, mitä minulla 24-vuotiaalla on – ei ainakaan mitään myytävää. Sitten tajusin, että kyse oli arvojärjestyksestä - seurata Häntä, vaikka ei mitään omistanutkaan.

MIKÄ OLI TUO PALVELUSTEHTÄVÄ JA OLIKO HELPPO VASTAANOTTAA KUTSU?

Kutsu oli helppo vastaan ottaa – mietin vaan, mihin se johtaa. Kun vastasin myöntävästi, niin Jumala alkoi johdattaa. Lähdin myymään hengellisiä kirjoja talosta taloon ja mielenkiintoisia tilanteita tapahtui kirjoja myydessäni. Sitten vähän myöhemmin seurakunnan pastori oli saanut työnäyn naapuri kaupungista, johon hän ei kuitenkaan voinut itse mennä. Herra sanoi minulle, että minä voisin mennä sinne. Seurakunnan vanhemmisto hyväksyi ajatuksen ja niin lähdin tekemään työtä tähän kaupunkiin. Tämä tapahtui 70-luvun lopussa ja jatkui 80-luvun alkuun. Tuolloin opin julistamaan yhdelle ihmiselle - olipa kuuntelijoita yksi, kaksi tai enemmän. Tämän opetuksen olen saanut pitää edelleenkin – puhun yhdelle riippumatta, kuinka paljon kuuntelijoita on. Alussa tein julistustyötä oman työn ohella. Moni suositteli minua seurakuntiin, mutta kutsuja ei tullut, vaikka suosittelijat olivat arvostettuja julistajia: Ihmettelin tätä ja niin ihmettelivät suosittelijatkin. Ajattelin silloin, onko minussa jokin vika, kun en kelpaa. Toisaalta tuli muualta kutsuja ja Jumala käytti voimallisesti niissä tilaisuuksissa. Jumala koulutti siihen, että menisin vain sinne, mihin Hän tahtoo. Oli välillä tosi yksinäistä, mutta Jumala oli aina uskollinen.

MITEN PALVELUSTEHTÄVÄSI ON MUUTTUNUT VUOSIEN AIKANA?

Kun aloitin julistamistyön oman työn ohella, niin ajattelin, että olin evankelista. En osannut heti ajatella pitäväni Raamattu-tunteja. Minut kutsuttiin vanhemmistotyöyhteyteen tutustumaan vanhemmiston työskentelyyn ja sitten myöhemmin valittiin vanhemmistoon. Mietin siihen aikaan, miten tällainen vanhemmistotyöskentely sopii evankelistalle. Sitten myöhemmin Jumala johdatti minut Helluntaiherätyksen Raamattu-kouluun Katinalaan ja 80-lopulla pääsin Baptisti-yhdyskunnan Raamattuopistoon työntekijä-pastorikouluun. Kolmen vuoden opiskelun jälkeen valmistuin pastorin työhön ja olinkin pastorina 1990-luvulla ja 2000-luvulla. Jo pastorikoulutuksen aikana Jumala alkoi puhua profeettallisesta työstä – tuli sanomia, ilmestyksiä, näkyjä ihmisille ja yhteisöille.

Jumalan tie on syventynyt vuosien aikana. Ilmestyksiä ja näkyjä sain jo nuorena uskovana. Sain Jeesukselta selviä ilmestyksiä, joiden uskoin koskevan tehtävääni. Tulin eräässä vaiheessa epävarmaksi niistä ja ajattelin, että ovatko ilmestykset edes totta. Olin Joonas Kelottijärven kokouksessa, jossa hän siunasi minua. Tuolloin Pyhä Henki muistutti minulle antamistaan ilmestyksistä ja vahvisti Joonaksen kautta, että näyt olivat kaikki Hänen antamiaan - älä hylkää niitä, ne ovat Jumalalta. Joonaksen kautta annettu ilmoitus vahvisti minua - Jumala on siis valmistanut ja varmistanut asiat etukäteen, mutta matkaa niiden toteutumiseen vielä oli. Osa asioista on jo nyt toteutunut, mutta osassa koulutus on edelleen menossa. Jumalan työt menevät askel kerrallaan eteenpäin. Vanhurskasteen polku on kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumisista sydänpäivään saakka (Snl 4; 18).

MISSÄ VAIHEESSA SAIT NIMEN COMOLOCO JA MITÄ SE TARKOITTA?

Nimi Comoloco syntyi Boliviassa vuonna 2001, kun olin siellä Myyrmäen helluntaiseurakunnan lähettämänä tutustumassa lähetyskohteeseen ja pitämässä kampanjoita Boliviassa ja Perussa yhdessä seurakunnan lähetysaarniajan Reijo Hännisen kanssa. Sitä ennen 90-luvun puolessavälissä olin asennoitunut nurjasti muutamii uskoviin ystäviin ja julistajiin ja niin olivat näyt ja ilmestykset vähentyneet. Herra herätti kyselemään Häneltä, mistä tilanne johtuu. Jumala sanoi, että asenteeni joihinkin julistajaveljiin ja -sitariin ja heidän toimintatapoihinsa oli väärä. Tein parannusta ja pyysin anteeksi – Jumalan siunaus alkoi jälleen virrata kauttani muun muassa Lapin matkojen aikana. Valmistauduimme Boliviassa Reijon kanssa kokouksiin rukouksiin ja ylistettiin Herraa uusin kielin. Reijo rukoili kielillä ja osoitti minua ja alkoi nauraa ja toisti useamman kerran comoloco, comoloco... Siitä tuo nimi tuli ja Comoloco tarkoittaa vähän niin kuin hullu. Kun Jumalaa tottelee – se ei ihmisten silmissä aina näytä järkevältä – vaan se voi näyttää vähän hulluudelta. Enemmän olen Jumalan hullu kuin tämän maailman viisas. Me ollaan kaikki uskovat Raamatun mukaan Jumalan astioita ja usein jotkut haluavat olla kuin koristeastioita. Jeesuksen ajan fariseukset olivat koristeastioita. Kauniita ehkä ulkoapäin katsella, mutta joista ei ole hyötykäyttöön. Jumala lähettää minut tämän päivän uskovien luokse, niin kuin norsun posliinikauppaan ja vähän rikkomaan koristeastioita, jotta Hän voisi muovata ja tehdä heistä astioita Hänen käyttöönsä. Ihmisellä on hirveä pelko, että menettää otteensa, oman kontrollinsa. Ihminen pelkää ”Jumalan hulluutta”. Minua ei häiritse, että minua kutsutaan Comolocoksi – joskus sen pohjalta on toki tullut kysymyksiä.

MITEN NYKYISIN VALMISTAUDUT KOKOUSVASTUUSEEN JA ”SAARNAAMISEEN”?

Kun olin nuori hengellinen lapsi luin jatkuvasti Raamattua ja minulla oli nälkä ja jano siihen. Oli myös tarve lukea ja rukoilla. Mietin, että jos niin en tee, jotain menee pieleen. Viime vuosina olen enemmän luottanut Pyhän Hengen johdatukseen, mistä Hän halusi, että lukisin. Kun eräänä aamuna aion ottaa Raamatun, niin Pyhä Henki sanoi selvästi – Miksi menet lukemaan, käskinkö minä sinun tehdä niin? Pyhä Henki jatkoi, sinähän tiedät, mitä Raamatussa on, etkö voi odottaa, mistä haluaisin sinulle tänään opettaa? Monta Raamattu-tuntia olen valmistellut, Jumalan edessä avaamatta Raamattua. Pyhä Henki on nostanut minulle mieleen Raamatun kohtia. Joskus Pyhä Henki sanoo minulle, että ota esille Raamatun kohta, mistä Hän haluaa opettaa minua tänään. Jumala on halunnut viedä eteenpäin kuuliaisuuteen tälläkin alueella. Sama asia tuli saarnaamiseen – sanoan, jonka Jumala oli antanut, tuli innoitus. Tulin tilaisuuteen, juuri vähän ennen puhettani innoitus meni pois. Matkalla puhujapaikalle oli vielä puhe. Olisin voinut puhua valmistamani saarnan, mutta se olisi ollut vain sanoja. Mietin, sanonko nyt, ettei minulla ole mitään jaettavaa. Sitten puhujapaikalla tuli mieleeni sellaisia Raamatun kohtia ja sanoja, joita en ollut valmistellut. Valmistelen toki saarnaani. Joskus vaan ei mitään sanaa ole tullut koko viikon aikana. Kun menen puhujapaikalle, niin silloin Jumala antaa sanansa. Joka kerta on kyse yhdestä ihmisestä, jolle puhun. Jumala on asettanut kuin tyhjän päälle. Joskus pelkään, että Jumala ei annakaan sanottavaa. Mitä sitten, jos Jumala ei anna sanottavaa on jännittävää nähdä, miten Hän muutoin toimii. Mieleeni ovat nousseet useasti Jeesuksen sanat opetuslapsille, kun he joutuvat kuulusteltavaksi: ”Älkää huolehtiko siitä, mitä sanoisitte, sillä Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava (Luuk 12; 11-12).” Tämä koskee todistamista ja myös saarnaamista.

MIKÄ OLISI SANOMASI USKOVALLE, JOTA NYKYINEN USKONELÄMÄ EI TYYDYTÄ?

Olen onnellinen, kun uskovainen alkaa kaivata läheisempää suhdetta Jumalaan ja toteaa, että tämä nykyinen ei tyydytä. Silloin Jumala on vaikuttamassa. Meissä ihmisissä ei ole itsessämme sitä halua, mutta Jumala on se, joka vaikuttaa tahtomiseen, että ihminen lähtee etsimään Jumalaa. Seurakunnassa voi istua useita tällaisia ihmisiä, jotka ovat tyytymättömiä. Ihmisen sisällä ei ole silloin elämän veden lähde (Jh.4:14) vaan haljennut kaivo. Itse rakennettu vesisäiliö, joka ei vettä pidä (Jer.2:13). Kun ihminen herää ja lähtee etsimään, niin Jumalalla on kaikki valmiina. Jumala herättää sen janon sisimmässä ja Hän lähtee kohtaamaan ihmistä. Ihminen voi kääntyä Jumalan puoleen ja yksinkertaisesti pyytää, että Jeesus rakasta minua niin että se tuntuu. Ihminen vastaa Jumalan kutsuun, niin kuin ensimmäistä kertaa tullessaan Jeesuksen omaksi – Jumala tulee ja alkaa eheyttää. Tarvitaan sitä elefanttia posliinikaupassa, jotta särkyy jotain itse muovattua – omatekoinen turva häipyy ja hajoaa. Todellinen aito turva tulee Jumalalta, ei kliseenä, vaan käytännöllisenä kokemuksena. Todellinen kristillisyyden on sittenkin kokemukristillisyyttä, Jumala on todellinen. Ihmisellä on henki, sielu ja ruumis - Jumala haluaa hoitaa koko luomaansa ihmistä. Uskoon tullessa Jeesus tulee sisimpään. Jeesus haluaa aterioida aina sinun kanssasi, mutta miten sinä kohtelet Herraa, jätätkö Jeesuksen ulkopuolelle. (Ilm.3:20 Jeesus sanoo: Katso Minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin Minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kansaan, ja hän Minun kanssani.) Tämä sana on kirjoitettu uskovalle – kun sinä avaat, niin juhlat voi alkaa, koska kaikki on täytetty. Niin siinä aina käy, kun Hän saa tulla ja juhlat järjestää. Ei tarvitse fraaseja, uskonelämä on todellista ja Hän toimii. Vaelletaan uskossa, näkemisessä ja kokemisessa. Ensin saat nähdä arkielämän pieniä ihmeitä, jotta Jumala voi näyttää sinulle suuria ihmeitä, joita myös tämä maailma odottaa. Usein ihmisellä esteensä ja hän miettii, mitä muut ajattelevat, nolaanko itseni. Ihmisellä on pelkoja kasvojensa menettämisestä - se tekee elämän raskaaksi. Tulee olla rehellinen Jumalan kanssa, vaikeuksienkin keskellä – etsikää ensin Jumalan valtakuntaa – Jeesusta, Pyhää Henkeä ja Isää. Mitä läheisempi suhde ihmisellä on Jumalaan, sitä helpompi on ymmärtää tätä elämää. Ei ole tarkoitus, että minuus häviää. Jumala haluaa ihmisen parasta koko ajan. Kun ihminen on Jumalan tahdossa, niin elämä on mielenkiintoista ja jännittävää. Kun tulee vaikeita asioita, niin uskovat, jotka ovat lähellä Jumalaa, miettivät, miten Taivaan Isä hoitaa asian ja haluavat antaa valtuudet Isälle eivätkä halua sotkea Pyhän Hengen tekoja. Kun me ollaan itse viisaita ja puutumme omassa voimassamme asioihin, niin monet siunaukset jäävät silloin meiltä kokematta, koska emme oikein ymmärrä, mikä on todella siunausta.